

Ordning paa dette Punkt kan vi jo godt forhandle, men jeg forstod ikke, at det ærede Medlems Tilbud gik saa vidt, som Regeringen maatte ønske man skulde gaa. Hvis det ærede Medlem baade vil have en teknisk brugbar Ordning og undgaa, at der bliver Tale om en Skatteforhøjelse, som han sagde, saa tror jeg ikke, vi er i Stand til at enes paa dette Punkt.

Det ærede Medlem Hr. Dahlggaard gav i øvrigt under forskellige Forbehold Tilsagn om velvillig Forhandling paa enkelte Punkter og om Sympati paa andre Punkter. Det ærede Medlem tiltraadte, saa vidt jeg forstod, helt de Paragraffer, der angaar Landbruget, og jeg takker det ærede Medlem for denne Støtte. Jeg haaber imidlertid, at denne Støtte under den fortsatte Forhandling om Sagen vil blive væsentligt forstærket. Paa andre Punkter var det ærede Medlem mindre imødekommende, og det er højst beklageligt, synes jeg, for Sagens Skyld, for det kan jo kun forringe Mulighederne for at faa en effektiv Kamp mod Arbejdsløsheden etableret.

Det ærede Medlem forlangte en hel Del Spørgsmaal taget op, for at hans Forhandlingsvillie og Sympati skulde give sig effektive Udslag. Han vilde saaledes have Besked om Virkningerne af Laaneloven, altsaa af den Lov, der vedtoges i Marts Maaned, og som nu har virket i ½ Aar. Han vilde have Besked om Virkningerne af denne Lov, før han kunde gaa videre med Hensyn til Ydelse af sin Velvillie til Forøgelse af Laanene. Ja, der er i Løbet af dette halve Aar bevilget en Mængde Laan. Nogle har været i Kraft i nogle Dage, nogle har løbet i nogle Uger, andre i en eller to Maaneder; men jeg vil ikke antage, der kan gives noget tydeligt Billede af den Virkning, som disse Laan har udøvet med Hensyn til disse Bedrifter. Den eneste Virkning, som man ved, at de har udøvet, er, at de Besiddere af Virksomheder, der har faaet disse Laan, har faaet lidt mere Kapital mellem Hænderne, end de havde i Forvejen. Om det vil hjælpe dem eller ikke vil hjælpe dem, kan man vist ikke forlange Oplysninger om i Løbet af et halvt Aar.

Jeg beklager, at det ærede Medlem erklærede, at efter hans Mening vilde Rigsdagen ikke stille Midler til Raadighed for Koncentrering, Modernisering o. s. v., uden at der forelaa klare Planer forud om saadanne Foranstaltninger. Naar jeg siger, at jeg beklager dette, er det, fordi jeg maa gaa ud fra, at det ærede Medlems Fordringer paa dette Punkt, hvis de tiltrædes af andre, er ensbetydende med, at der ikke vil kunne

blive noget ud af dette Forslag. Thi selvfølgelig lægger ingen industridrivende vidtløftige og kostbare Planer eller fører langvarige og vanskelige Forhandlinger om Koncentrationer, om Nyanskaffelser eller om nye Systemers Indførelse, før han ved, om der er Mulighed for, naar disse Planer er udarbejdet, at gaa et Sted hen og faa de Midler, der er nødvendige til deres Gennemførelse. Selvfølgelig gør ingen det. Og jeg vilde da heller aldrig være med til at forlange, at Industrien ogsaa skulde udsætte sig for det Besvær og for den Udgift at skulle udarbejde saadanne Planer. Det er ikke noget, der kan gøres fra den ene Dag til den anden, det er Ting, der kræver vidtløftige Forhandlinger. Vi har haft saadanne Forhandlinger i Gang paa visse Omraader i det sidste Aars Tid, og jeg er derfor særdeles vel kendt med, hvor lang Tid det tager, uden at man er i Stand til at naa til et endeligt, afklaret Resultat, før man er sikker paa, at dette Resultat ogsaa kan blive til Virkelighed.

Jeg tror, at det var i denne Forbindelse, at det ærede Medlem ogsaa — ligesom et andet æret Medlem — spurgte til Industriudvalget. Han gjorde det ved en Vending om, at han kunde ønske at vide, hvad der voksede i den Potte. Ja, jeg ved ikke, om der snart vokser mere. Til mig har Industriudvalget for 14 Dage siden meddelt, at det havde afsluttet sit Arbejde, og at den sidste Betænkning var i Trykken. Saa tænker jeg egentlig ikke, der gror mere i den Potte. At det ærede Medlem har overhørt, at jeg en Gang før har meddelt dette, det gør jo ingenting. Men hvad det ærede Medlem tilsigter med det Spørgsmaal, forstaar jeg ikke. Det er jo almindelig bekendt, at Udvalgets sidste Arbejde var Arbejdet med Eksportvirksomhed; dets første var Belysningen af Krisen og de kriseramte Virksomheder, det andet var en almindelig Gennemgang og Belysning af den hele Industris Stilling, og det tredje var en Belysning af, hvilke Muligheder Danmark havde for at fremme Eksportvirksomhederne. Om dette er Betænkningen altsaa i Trykken. Jeg har haft Lejlighed til at se visse Dele af denne Betænkning, ikke den hele, i Korrektur.

Jeg formoder, at naar det ærede Medlem netop spurgte herom, var det, fordi det stod i Forbindelse med Eksporten, og jeg kan sige, at det Forslag, der foreligger, og som gaar ud paa at støtte Bestræbelserne for at finde og vinde nye Markeder, er i væsentlig Grad bygget paa de Tanker, der fremsættes i den tredje Betænkning af